

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/128/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713202101
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2017:2713202101.3

Uznesenie

Okresný súd Skalica v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Debt Finance AG so sídlom Alpenstrasse 2, CH - 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zastúpeného splnomocnencom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v Bratislave na Karadžičovej ul. č. 8, P.O.BOX 205 proti žalovanej Y. Č., T. XX.XX.XXXX, H. D. G., W. XXXX/XX a Združenia na ochranu spotrebiteľa OBRANA so sídlom na Park Angelinum 2 v Košiciach, IČO: 42326923, zastúpeného advokátom Mgr. Petrom Masarovičom so sídlom advokátskej kancelárie ako združenie o zaplatenie sumy 769,96 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie **z a s t a v u j e**.
- II. Žalovanej súd oproti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.
- III. O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
- IV. Združeniu na ochranu spotrebiteľov OBRANA súd nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca Profidebt Slovakia, s.r.o. so sídlom v Bratislave na Mliekarenskej ul. č. 10 sa žalobou doručanou Okresnému súdu Skalica dňa 26.3.2013 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 769,96 eur, úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 551,59 eur od 21.6.2008 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 0,05 % ročne zo sumy 551,59 eur od 21.6.2008 do zaplatenia a trovy konania.

2. Dňa 13.12.2013 bolo Okresnému súdu Skalica doručené podanie v bode 1 uvedenej spoločnosti, ktorým upravila žalobu v časti úroku z omeškania a žiadala uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť istinu vo výške 769,96 eur, úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 551,59 eur od 21.6.2008 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 551,59 eur od 21.6.2008 do zaplatenia a trovy konania. O návrhu súd rozhodol uznesením č.k. 3C/128/2013 - 33, návrhu súd vyhovel a ďalej konal podľa právoplatného uznesenia.

3. Uznesením č.k. 3C/128/2013 - 52 súd pripustil namiesto hore uvedeného žalobcu vstup do konania spoločnosti Intrum Justitia Debt Finance AG so sídlom Alpenstrasse 2, CH - 6300 Zug, Švajčiarsko, ktorá vzala žalobu dňa 12.12.2017 celkom späť.

4. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

5. Podľa § 145 ods. 1 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

6. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Pre uvedené v bode 3 uznesenia pre späťvzatie žaloby žalobcom, súd konanie o žalobe v zmysle ustanovení v bodoch 4. až 6. celkom zastavil, nesúhlas žalovanej sa k späťvzatiu žaloby nevyžaduje, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že k späťvzatiu žaloby došlo skôr, než začalo predbežné prejednanie sporu a neuskutočnilo sa ani pojednávanie.

8. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. O nároku na náhradu trov konania súd pod výrokom II. súd rozhodol podľa ustanovenia uvedeného v bode 8. uznesenia. Žalobca procesne zavinil, že konanie muselo byť pre späťvzatie žaloby zastavené, nárok na náhradu trov konania preto patrí žalovanej. O výške náhrady trov konania, patriacich žalovanej sa bude rozhodovať podľa § 262 ods. 2 C.s.p.

11. Do konania dňa 7.5.2014 vstúpilo na strane žalovanej Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA.

12. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

13. S účinnosťou od 1.7.2016 nadobudol účinnosť nový procesnoprávny predpis Civilný sporový poriadok a súd postupoval pri rozhodovaní o nároku Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA z dôvodu, že rozhoduje o trovách konania po 1.7.2016 podľa Civilného sporového poriadku .

14. K časti rozhodnutia k výroku pod IV. súd uvádza:

15. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

16. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

17. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj to, že strana konania, ktorá v konaní uspela, má podľa § 255 ods. 1 C.s.p. zásadne právo na to, aby sa jej nahradili všetky trovy, ktoré zaplatila vo vecnej súvislosti s uplatnením svojho práva. Ak sa chce súd odchýliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku náležite odôvodniť. Základným predpokladom, za splnenia ktorého vznikne právo na náhradu trov konania je podľa § 251 C.s.p. i účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Účelnosť sa dá v zásade stotožniť s nevyhnutnosťou vynaloženia trov, pričom trovy konania sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené považujú. Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo obranu práva, sa pritom neposudzujú ako celok, ale každé plnenie trov je potrebné posudzovať samostatne.

18. Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. (Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25. 04. 2012, sp. zn. 17Co/91/2012).

19. Súd nepriznal nárok Združeniu na Ochranu spotrebiteľov, ktoré malo v konaní do 30.6.2016 postavenie vedľajšieho účastníka preto, že prejednávaná vec je typickým spotrebiteľským sporom, v ktorom vystupuje v pozícii spotrebiteľa žalovaná. Združenie je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov, čo je zrejmé zo stanov predložených združením. Ochrana práv spotrebiteľov sa v civilnom sporovom konaní realizovala prostredníctvom

zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní aj vstúpením do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Toto občianske združenie vstúpilo do konania dňa 7.5.2014 doručením oznámenia o vstupe do konania za účinnosti § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Zo stanov združenia vyplýva, že predmetom jeho činnosti je ochrana práv spotrebiteľa podľa zákona č. 250/2007 Z.z. (zákon o ochrane spotrebiteľa) a ide o právnickú osobu založenú na ochranu spotrebiteľov, preto združenie nemuselo preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Táto právna úprava má za cieľ umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých, v prejednávanej veci spotrebiteľovi, bolo združenie založené a právna úprava súvisí s transpozíciou smerníc Európskej únie, ktorej je Slovenská republika členom. Smernice majú za cieľ vo vzťahu k spotrebiteľom, osobám, ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania pozitívnym zásahom štátu, prostredníctvom zákonodarnej a súdnej moci dosiahnuť vyvážené faktickej nerovnováhy spotrebiteľa vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi, ktorý má mocenskú, ekonomickú a právnu nadvládu nad spotrebiteľom vyplývajúcu z okolností uzatvárania predformulovaných štandardných zmlúv, v ktorých zmluvné podmienky stanovuje dodávateľ. Dodávateľ má pritom väčšiu profesionálnu skúsenosť, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb. Združenie vstúpilo do konania bez uvedenia osoby, na strane ktorej bude vystupovať v pozícii vedľajšieho účastníka. Združenie pri oznámení o vstupe žiadalo doručiť žalobu a spolu so žiadosťou o doručenie žaloby. Dňa 12.2.2015 vznieslo námietku premlčania nároku proti žalovanej, už konkrétne označenej menom ako v žalobe. V podaní už doručenom advokátom združenia združenie uviedlo, že ide o spotrebiteľský vzťah, vzniknutý medzi žalovanou spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. zo zmluvy o poskytnutí pôžičky, ktorú pohľadávku vzniknutej zo zmluvy spoločnosť voči žalovanej postúpila na spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o., pôvodného žalobcu a tento opäť pohľadávku postúpil na súčasného žalobcu. Združenie vznieslo odcitujúce ustanovenie § 101 OZ námietku premlčania nároku, malo dôjsť podľa podania združenia k uzatvoreniu dohody o uznaní premlčaného dlhu so žalovanou, z listinných dôkazov to ani podľa združenia nevyplýva a v tejto súvislosti poukázal na obsah § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a dosiahnutie dohody o uznaní premlčaného dlhu za konanie v rozpore s dobrými mravmi a za nekalú obchodnú prax. Konanie spoločnosti pôvodného žalobcu je konaním, ktoré zhoršuje zmluvné postavenie spotrebiteľa a privodilo mu ujmu v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 OZ. Združenie poukazuje na to, že v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. sú nekalé obchodné praktiky zakázané a na množstvo judikátov, v ktorých sa sudy zaoberali problematikou uznania dlhu premlčanej pohľadávky voči spotrebiteľovi, tiež postúpením pohľadávky do cudziny na neznámy subjekt, čo je aj prípad v súdnej veci strán. K účelnosti trov právneho zastúpenia združenie poukázalo na čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky a ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda aj právo dať sa zastúpiť advokátom, realizujúc tak ústavné právo na právnu pomoc pred súdmi. V podaní združenie navrhlo, aby súd rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť združeniu trovy právneho zastúpenia, vzniknuté združeniu pri právnom zastúpení advokátom Mgr. Petrom Masarovičom, vyčíslené advokátom podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

20. S poukazom na rozhodnutie v bode 18. uznesenia, v ktorom sa odvolací súd zaoberal účelným vynaložením trov iného združenia, založeného na ochranu práv spotrebiteľov Krajský súd v Banskej Bystrici dospel k záveru, že združenie založené na ochranu práv spotrebiteľov sa môže na súde podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav, rovnako ako sám spotrebiteľ. Práva spotrebiteľov teda môže združenie chrániť tým, že samé podá návrh na súd proti porušiteľovi práva, môže podľa § 26 ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku zastupovať účastníka na základe plnomocenstva alebo môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O. s. p.. a žalovaná ako spotrebiteľ nepožiadala združenie o pomoc pri riešení svojho problému. Súd v rozhodnutí uviedol, že sa podľa článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Pod pojem „každý“ spadá aj vedľajší účastník konania. Vedľajší účastník nie je vylúčený z voľby, akým spôsobom si toto základné právo (na právnu pomoc v konaní pred súdmi) uplatní, ale musí počítat s tým, že aj vo vzťahu k nemu bude súd skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené a či je dôvod na priznanie náhrady trov proti neúspešnému účastníkovi. V súvislosti s účelom Zákona na ochranu práv spotrebiteľa odvolací súd uviedol, že paušálny vstup združenia do všetkých konaní, v ktorých vystupujú ako navrhovatelia týmto združením označené subjekty bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka, nepovažuje odvolací súd za dôkaz o vôli združenia naplniť cieľ stanovený v § 2 ods. 1 Stanov združenia a paušálny vstup tohto združenia do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, najmä, keď sa združenie dalo zastúpiť

advokátom a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

21. Z veci Okresného súdu Skalica sp. zn. 3C 128/2013 vyplýva práve také konanie spotrebiteľského združenia, aké vyjadril Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom uznesení (bez ohľadu na to, že riešil odvolanie iného združenia v konaní, ktoré bolo pre späťvzatie žaloby žalobcom EOS KSI Slovensko s.r.o., zastavené a žalovaná zavinila zastavenie konania). Združenie na ochranu práv spotrebiteľa OBRANA oznámilo vstup do konania bez toho, aby poznalo vôbec osobu spotrebiteľa, ochranu práv ktorému mienilo poskytnúť a iba zo žaloby, doručenej mu na žiadosť sa dozvedelo čo je jej predmetom, aké konkrétne nároky sú proti spotrebiteľovi uplatnené a teoreticky sa zaoberalo možným uznaním premlčaného dlhu spotrebiteľom. O paušálnych vstupoch do konaní svedčia poznatky z rozhodovacej činnosti súdu. Súd vychádzajúc z týchto skutočností má za to, že tak, ako je uvedené v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici, vstup do konania spotrebiteľského združenia nebol za účelom naplnenia cieľa, pre ktorý bolo združenie založené - za účelom kolektívnej ochrany spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov cez trovy súdneho konania na právnom zastúpení. Za zistenia týchto skutočností dospel súd k záveru, že u spotrebiteľského združenia sa nejedná o účelne vynaložené trovy konania na bránenie práva spotrebiteľa vynaložené na trovách právneho zastúpenia, ktoré požadovalo združenie priznať a preto súd rozhodol, že združeniu nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli nepriznáva.

22. Ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších zmien a doplnení s účinnosťou od 1. mája 2014 stanovilo povinnosť súdu v každom konaní preskúmať, či nárok uplatňovaný proti spotrebiteľovi nie je premlčaný alebo či nie je daná iná zákonná prekážka, ktorá by neumožňovala nárok po práve priznať. Ustanovenie zahŕňa povinnosť súdu ex offa (z úradnej povinnosti) preskúmať a prihliadať na všetky neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Ak sa vedľajší účastník na strane žalovanej za uvedeného platného právneho stavu rozhodol ponechať advokátovi plnomocenstvo na zastupovanie a advokát podal napriek už účinnému ustanoveniu § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa dňa 12.2.2015 podanie, v ktorom vzniesol námietku premlčania alebo sa zaoberá nekalou obchodnou praktikou, musí znášať združenie dôsledky s tým spojené a to v podobe vyhodnotenia neúčelného charakteru vynaložených trov právneho zastúpenia advokátom. Ak si vedľajší účastník uplatnil trovy právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z z tarifnej hodnoty veci podľa § 10 ods. 2, za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vo výške 51,45-eur, úkony za prevzatie a prípravu zastúpenia, vyjadrenie vo veci, režírné paušály, advokát, zastupujúci združenie v množstve ďalších rovnakých spotrebiteľských sporoch musel vedieť, že súd má zákonnú povinnosť zaoberať sa neprijateľnými podmienkami, možným premlčaním nároku aj hodnotením nekalej obchodnej podmienky ex offa súd a trovy právneho zastúpenia v súvislosti so zastupovaním vedľajšieho účastníka nemožno kvalifikovať ako potrebné a nevyhnutné na účelne bránenie práva, čo bolo tiež dôvodom pre ktorý súd rozhodol, že sa nárok na ne združeniu nepriznáva.

23. Podľa čl. 4 ods. 1, 2 C.s.p. ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci, ods. 2 ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

24. Nárok na náhradu trov konania súd združeniu nepriznal. Pre takúto situáciu nie je v Civilnom sporom poriadku výslovne riešený pri zastavení konania pre späťvzatie žaloby postup ohľadom procesných práv a povinností strán ohľadom výšky náhrady trov konania. Súd aplikujúci ustanovenie uvedené v bode 23 uznesenia má za to, že pri rozhodnutí o nepriznaní nároku na náhradu trov konania združeniu by bolo nerozumné a v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu predkladať podľa ustanovenia bodu 9, v ňom uvedeného odseku 2, aj vec na rozhodovanie o výške trov konania.

Poučenie:

Proti uzneseniu môže podať odvolanie písomne v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Skalica žalobca a žalovaná, Združenie na ochranu práv spotrebiteľov OBRANA iba proti výroku pod IV, trojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak rozhodnutie súdu priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok, po vykonateľnosti tohto rozhodnutia oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie na príslušný súd, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z.) .